

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 5C/111/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514204202
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Šimonová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2016:2514204202.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ingrid Šimonovou v právnej veci navrhovateľa: DPS financial consulting, s.r.o., so sídlom Mikovíniho 10, Trnava, IČO: 46 713 930, právne zastúpený: advoconsulting, s.r.o., so sídlom Tomaškovičova 17/2742, Trnava, IČO: 47 253 428 proti odporkyni: Q. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/X, K., o zaplatenie 727,35 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Návrh sa zamieťa.

II. Odporkyni sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrhom podaným na tunajšom súde dňa 11.06.2014 domáhal proti odporkyni zaplatenia sumy 727,35 eur spolu s úrokom z omeškania ku dňu 27.09.2013 vo výške 127,44 eur a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 727,35 eur od 28.09.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. V odôvodnení návrhu uviedol, že právny predchodca navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) uzavrel s odporkyňou dňa 23.02.2005 zmluvu o bežnom účte, v znení jej dodatkov, predmetom ktorej bolo zriadenie bežného účtu a poskytnutie Povoleného prečerpania v prospech odporkyne. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2013 bola pohľadávka právneho predchodcu navrhovateľa postúpená na navrhovateľa. Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala istinu v sume 727,35 eur a príslušenstvo v sume 127,44 eur. Navrhovateľ výzvou zo dňa 21.11.2013 vyzval odporkyňu na zaplatenie dlžnej sumy, na čo odporkyňa nereagovala.

Podaním zo dňa 21.05.2015 zobral navrhovateľ späť návrh v časti o zaplatenie príslušenstva v sume 34 eur od 27.09.2013 do 05.03.2014 a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne od 28.09.2013 do 06.03.2014 a podaním zo dňa 21.07.2015 zobral späť návrh v časti zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 5% ročne z istiny za obdobie od 01.01.2015 do zaplatenia.

Súd uznesením zo dňa 07.08.2015 konanie v časti zaplatenia príslušenstva za obdobie od 06.03.2014 v rozsahu sumy 50 eur a v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 727,35 eur od 01.01.2015 do zaplatenia zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 25.09.2015.

Odporkyňa sa k návrhu nevyjadrila.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov v súdnom spise a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Dňa 23.02.2005 uzatvorila odporkyňa ako fyzická osoba (nepodnikateľ) s právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) zmluvu o vydaní a používaní Platobnej karty a Dodatok k nej.

Zmluvou o postúpení pohľadávok Č.. XXXX/XXXX/CE zo dňa 27.09.2013 bola pohľadávka právneho predchodcu navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) uplatňovaná v konaní postúpená na navrhovateľa.

Právny predchodca navrhovateľa v liste zo dňa 11.10.2013 oznámil odporkyňu postúpenie pohľadávky na navrhovateľa.

Listom zo dňa 21.11.2013 navrhovateľ vyzval odporkyňu na úhradu dlžnej čiastky vo výške 854,79 eur.

Súd vyzval navrhovateľa na predloženie listinných dôkazov preukazujúcich doručenej písomnej výzvy banky, z ktorej vyplýva splnenie podmienky na postúpenie predmetnej pohľadávky na navrhovateľa v zmysle § 92 ods. 8 zák.č. 46/2011 Z.z. o bankách.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1,2,3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou bola dňa 23.02.2005 platne uzavretá zmluva o vydaní a používaní Platobnej karty a Dodatok k nej, ktorú súd, posudzujúc ju podľa obsahu hlavných záväzkov, podriadil pod úverovú zmluvu, ktorá je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku, avšak súčasne na ňu nahliadal ako na zmluvu spotrebiteľskú v zmysle zhora citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka, keďže právny predchodca navrhovateľa pri jej uzatváraní a plnení z nej konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, zatiaľ čo odporkyňa ako fyzická osoba - nepodnikateľ nie. Z formy a obsahu zmluvy je navyše zrejmé, že záväzkový vzťah bol založený formulárovou (typovou, štandardizovanou) zmluvou, ktorej text bol právnym predchodcom navrhovateľa vopred pripravený za účelom jeho použitia vo viacerých prípadoch, a ktorej obsah odporkyňa ako spotrebiteľ nemala možnosť podstatným spôsobom ovplyvniť. Na základe uvedeného preto súd posudzoval nárok uplatnený v tomto konaní za použitia právnych noriem prijatých za účelom ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v záväzkovom vzťahu s dodávateľom.

Keďže prejednávacia vec má spotrebiteľský charakter, súd poukazujúc na citované zákonné ustanovenie aplikoval na zistený skutkový stav ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Predmetom tohto konania je pohľadávka, ktorá bola na navrhovateľa postúpená bankou.

Pred hodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či navrhovateľ je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti odporkyňi na základe predmetnej zmluvy. Súd skúma aktívnu vecnú legitimáciu navrhovateľa/žalobcu a pasívnu vecnú legitimáciu odporcu/žalovaného z úradnej povinnosti. Aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok) respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 29. 06. 2010). Vecná legitimácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd návrhu vyhovie len vtedy, ak navrhovateľ/žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od odporcu/žalovaného uplatnené v konaní. V opačnom prípade súd návrh zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie navrhovateľa/žalobcu.

Ustanovenie § 524 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená.

Keďže pôvodný veriteľ je bankou, zákonodarcom sú stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (obdobie napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.05.2014 sp. zn. 6Co/119/2013).

V konaní bolo preukázané, že dňa 27.09.2013 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a postupníkom - navrhovateľom, ktorej predmetom bolo aj postúpenie pohľadávky voči odporkyňi. Napriek výzve súdu, navrhovateľ nepredložil výzvu postupcu - Slovenská sporiteľňa, a.s., ktorou oznamuje odporkyňi jej omeškanie so splnením peňažného záväzku voči banke a teda nepreukázal, že výzva bola odporkyňi zaslaná, preto možno konštatovať, že nepreukázal, že pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa písomne vyzval odporkyňu na splnenie peňažného záväzku a zmluva o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 27.09.2013 je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

Vzhľadom na vyššie uvedené, súd návrh zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie navrhovateľa .

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O náhrade trov konania súd rozhodol s použitím citovaného zákonného ustanovenia a v konaní úspešnej odporkyňi nepriznal právo na náhradu trov konania, ktoré si neuplatnila a preukázateľne jej žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.). Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.